

Sygn. akt VI P 743/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 roku.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Young
Protokolant:	Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa D. M.

przeciwko (...) (...) w G.

o odszkodowanie

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda D. M. na rzecz pozwanego (...) (...) w G. kwotę 2 717 złotych (dwa tysiące siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

Sygn. akt VI P 743/16

UZASADNIENIE

Powód D. M. wniósł pozew przeciwko (...) (...) w G. o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 48.125 zł, tytułem odszkodowania, w wysokości utraconego wynagrodzenia za okres od października 2015r. do sierpnia 2016r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 16 września 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że został zatrudniony u pozwanego w dniu 5 marca 2007r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku egzaminatora. W dniu 21 stycznia 2014r. pozwany rozwiązał z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia, wskazując jako przyczynę zawinioną przez powoda utratę uprawnień koniecznych do wykonywania pracy egzaminatora, tj. skreślenie powoda z ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa (...).

W związku z powyższym, powód pozwem z dnia 20 lutego 2015r. wniósł przeciwko pozwanemu o przywrócenie go do pracy. Pismem z dnia 3 września 2015r. powód zmienił żądanie pozwu domagając się w miejsce żądania przywrócenia go do pracy zasądzenia na podstawie art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 zd. 1 k.p. odszkodowania odpowiadającego wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Sąd Rejonowy (...) w G. wyrokiem z dnia 17 grudnia 2015r. pod sygnaturą

(...) zasądził na rzecz powoda kwotę 14.625,63 zł brutto tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę z dnia 12 lutego 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 września 2015r. do dnia zapłaty.

Powód podał, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 listopada 2007r., SK 18/05. OTK-A 2007, Nr 10, poz. 128 jest jako pracownik uprawniony do dochodzenia odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę odpowiadającego rzeczywistej szkodzie na ogólnych zasadach zawartych w kodeksie cywilnym, tj. art. 471 k.c. w zw. z art. 300 k.p., tj. ponad limity określone przepisami kodeksu pracy.

Wobec powyższego powód dochodzi w niniejszym postępowaniu odszkodowania w wysokości 48.125 zł stanowiącego utracone wynagrodzenie za okres od października 2015r. do sierpnia 2016r., które uzyskałby gdyby nie nastąpiło niezgodne z prawem rozwiązanie z nim umowy o pracę. Wskazał, że jego średniomiesięczny dochód brutto w trzech ostatnich miesiącach zatrudnienia wyniósł 4.875 zł. Dla wyliczenia wysokości odszkodowania przyjęto iloczyn ww. kwoty oraz wskazanego powyżej okresu, tj. 11 miesięcy. W tym okresie powód wykonywał pracę zarobkową i co miesiąc osiągał dochód w wysokości 500 zł brutto. Z tego względu, w każdym z ww. miesięcy kwota 4.875 zł brutto została pomniejszona o kwotę 500 zł brutto.

Zdaniem powoda, przyczynił się on do pomniejszenia przedmiotowej szkody, poprzez podjęcie zatrudnienia. Pomiędzy zachowaniem pozwanego, tj. niezgodnym z prawem rozwiązaniem z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia, a szkodą jaką powód poniósł istnieje związek przyczynowo - skutkowy, albowiem gdyby pozwany nie wyrzucił powoda z pracy w sposób nieuzasadniony wówczas powód za okres sporny uzyskałby większe wynagrodzenia aniżeli ostatecznie uzyskane.

Pozew k. 2-6

Na rozprawie w dniu 5 maja 2017r. (k. 83 -88) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując roszczenie co do zasady i wysokości oraz o wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Wskazał, że powód domaga się zasądzenia roszczenia w zakresie odszkodowania uzupełniającego powołując jako podstawę art. 471 kc. i jednocześnie przywołując orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego. Zdaniem pozwanego, przytoczone orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego nie rozstrzyga reżimu, na jakiej podstawie powód może domagać się tego roszczenia uzupełniającego. Powód wskazał na odpowiedzialność kontraktową. Kwestia ta została rozstrzygnięta orzeczeniem Sądu Najwyższego, iż odpowiedzialność z tego tytułu wynika z podstawy przepisów art. 415 i następnych kc. Dalej wskazał, że powód jest zobowiązany wykazać zawnione działanie strony pozwanej, powstanie szkody i jej wysokość oraz związek przyczynowy. Kwestionując wysokość szkody, pozwany zakwestionował fakt zaistnienia szkody jak i jej wysokość. Powód jako osoba wykreślona przez Marszałka Województwa z ewidencji egzaminatorów od tego momentu nie mógł pracować jako egzaminator u pozwanego. W związku z tym, powód nie mógł pracować jako egzaminator, a podstawowym warunkiem zatrudnienia egzaminatora jest wpis na listę ewidencji danego egzaminatora przez Marszałka Województwa. Powód został wykreślony już na podstawie decyzji z dnia 17 grudnia 2014r. Powód domagał się ponownego wpisu do tej ewidencji, ale decyzją z dnia 18 lutego 2015r. odmówiono mu wpisu. Powód odwołał się, ale decyzję utrzymano w mocy. Dodatkowo, w uzasadnieniu decyzji o odmowie wpisu do ewidencji, wskazano brak rękopisów powoda do wykonywania tej funkcji. Wobec powoda toczy się postępowanie karne. Już z dniem 20 sierpnia 2014r. wobec powoda został zastosowany środek zapobiegawczy w postaci dozoru policji i zawieszenia w obowiązkach służbowych. Konsekwencją zawieszenia w obowiązkach służbowych był zakaz zbliżania się powoda do siedziby pozwanego, a zakaz ten wyklucza możliwość wykonywania pracy. Na skutek wcześniej toczącego się postępowania, pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie, które powód uzyskał, więc odszkodowanie w tym procesie powinno zostać obniżone o kwotę uzyskanego odszkodowania. Powód ponadto posiada uprawnienia do prowadzenia pojazdów w szeregu kategorii: A,B,C,D,A1,B1,C1. Posiadał uprawnienia egzaminowania w tych kategoriach. Wobec czego, możliwość uzyskiwania dochodu w wysokości 500 zł miesięcznie jest niewiarygodna. Ponadto, pozwany wyjaśnił, że przyczyną rozwiązania umowy o pracę nie był brak orzeczenia lekarskiego, ale zawniona utrata uprawnień. Sąd nie kwestionował utraty uprawnień, ale kwestię zawnienia powoda.

Na rozprawie w dniu 12 maja 2017r. (k. 98) pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu . Jako podstawę prawną żądania wskazał jednak na odpowiedzialność deliktowa, odwołując się do zeznań powoda z dnia 12 maja 2017r. i okoliczności związanych z zawinieniem po stronie pozwanego. W ocenie powoda, istnieją wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, a powód przyczynił się do pomniejszenia szkody. Winy pozwanego powód upatruje w osobistej niechęci i odwecie ze strony dyrektora pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powód D. M. od dnia 1 marca 2007r. był wpisany do ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa (...) i posiadał uprawnienia do egzaminowania osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami .

Zaświadczenia wydawane w tym przedmiocie przez Urząd Marszałkowski Województwa (...) potwierdzały spełnienia przez powoda jako osoby uprawnionej do egzaminowania – wymogów określonych przepisami art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o Ruchu Drogowym (t.j. Dz. U. z 2005r. Nr 108, poz. 908 ze zm.) i były wystawiane zgodnie z przepisami § 68 w związku z § 69 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 października 2005r. w sprawie szkolenia, egzaminowania i uzyskiwania uprawnień przez kierujących pojazdami instruktorów i egzaminatorów (Dz. U. Nr 217, poz. 1834 – ze zm.).

Dowód: poświadczony kopie zaświadczeń k. 10, 25, 39, 48, cz. B akt osobowych powoda.

Powód był zatrudniony u pozwanego - (...) w G. od dnia 5 marca 2007r., na stanowisku egzaminatora, od 1 06 2007 na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony .

Dowód: umowa o pracę na okres próbny k. 3 cz. B akt osobowych powoda, umowa o pracę na czas nieokreślony k. 16 cz. B akt osobowych powoda, umowa o pracę k. 29 cz. B akt osobowych powoda.

Powód w okresie od dnia 4 sierpnia 2014r. do 22 stycznia 2015r. oraz od 26 stycznia 2015r. do 24 lutego 2015r. przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Powód posiadał orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na zajmowanym przez niego stanowisku ważne do dnia 17 września 2014r.

W dniu 16 września 2014r. powód stawiał się u lekarza profilaktyka celem uzyskania aktualnego orzeczenia lekarskiego stanowiącego o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na zajmowanym przez niego stanowisku.

Wobec przebywania powoda na zwolnieniu lekarskim lekarz odmówił wydania powyższego.

Dowód: roczna karta ewidencji pracy powoda – k. 98-99 cz. B akt osobowych powoda, kopia pisma (...) k. 15 cz. D akt osobowych powoda, pismo ZUS – k. 16 cz. D akt osobowych powoda, częściowo zeznania powoda – k. 94-96 protokół z rozprawy z dnia 12 maja 2017r. (nagranie czas 00:03:46-00:48:36, uzasadnienie wyroku) w sprawie o sygn akt (...)

Prokuratura Okręgowa w G.nadzorowała pod sygnaturą (...) postępowanie przygotowawcze w sprawie przyjmowania przez osoby pełniące funkcję publiczną korzyści majątkowych w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie prawa, tj. o czyn z art. 228 § 1 i 3 kk.

W sprawie powód ma status podejrzanego , któremu zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 228 § 1 i 3 w zw. z art. 12 kk.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2014r. wobec D. M. zastosowano środek zapobiegawczy w postaci dozoru policji, oraz zawieszenia w czynnościach służbowych.

W uzasadnieniu postanowienia Prokurator Prokuratury Rejonowej delegowany do Prokuratury Okręgowej w G. wskazała, że powyższe zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia w czynnościach służbowych służyło zapewnieniu prawidłowego toku postępowania – podejrzany nie będzie miał możliwości kontaktowania się z innymi pracownikami (...), którzy z różnych przyczyn – również niezależnych od organów ścigania – nie zostali dotychczas przesłuchani w charakterze świadków lub podejrzanych. Do czasu wykonania tych czynności podejrzany D. M. nie będzie mógł świadczyć pracy, a co za tym idzie przebywać na terenie (...) zarówno w G. jak i w Oddziale w G. – co miało na celu zapewnienie braku kontaktu z innymi osobami, które winny być przesłuchane w toku postępowania.

Dowód: poświadczona kopia postanowienia k. 44-45, częściowo zeznania powoda – k. 94-96 protokół z rozprawy z dnia 12 maja 2017r. (nagranie czas 00:03:46-00:48:36)

Zgodnie z zawiadomieniem z dnia 16 października 2014r. wszczęte zostało przez Marszałka Województwa (...) postępowanie administracyjne w sprawie skreślenia powoda, podstawie art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. o kierujących pojazdami, z ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa (...).

Powyższe postępowanie wszczęte zostało w związku z nieprzedstawieniem przez powoda do akt ewidencyjnych egzaminatora, aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności egzaminatora, co stanowiło przesłankę obligatoryjnego skreślenia z ewidencji egzaminatorów w związku z niespełnieniem wymagania zawartego w art. 58 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami.

W treści powyższego wskazano, że orzeczenie lekarskie powoda utraciło ważność z dniem 18 września 2014r.

Wydaną decyzją z dnia 17 grudnia 2014r. Marszałka Województwa (...), powód został skreślony z ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa (...).

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że w związku z upływem w dniu 17 września 2014r. terminu ważności orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności egzaminatora, znajdującego się w aktach ewidencyjnych egzaminatora prowadzonych przez Urząd, powód w dniu 16 września 2014r. złożył oświadczenie, w którym poinformował, że w związku z czasową niezdolnością do pracy nie może dostarczyć zaświadczenia o zdolności do pracy w charakterze egzaminatora. Jednocześnie zobowiązał się przed przystąpieniem do pracy „dostarczyć wymagane zaświadczenie lekarskie”. Tego samego dnia, tj. 16 września 2014r., dyrektor pozwanego przekazał informację, iż z dniem 17 września 2014r. powodowi upływa termin ważności orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności egzaminatora oraz że od dnia 4 sierpnia 2014r. powód przebywa na zwolnieniu lekarskim. Wskazano także, że egzaminator wpisany do ewidencji prowadzonej przez Marszałka Województwa powinien spełniać wymagania określone w art. 58 ust. 1 pkt 1-9 ustawy o kierujących pojazdami.

Dowód: poświadczona kopia decyzji z dnia 17 grudnia 2014 k. 64-65, Pismo Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) (brak numeracji karty) cz. B akt osobowych powoda, częściowo zeznania powoda – k. 94-96 protokół z rozprawy z dnia 12 maja 2017r. (nagranie czas 00:03:46-00:48:36)

Oświadczeniem z dnia 27 stycznia 2015r., doręczonym powodowi w dniu 12 lutego 2015r., pozwany rozwiązał z nim umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia, z winy pracownika w trybie art. 52 § 1 pkt 3 kp.

Jako przyczynę podał na zawinioną utratę uprawnień koniecznych do wykonywania pracy egzaminatora tj. skreślenie pracownika na podstawie decyzji z dnia 17 grudnia 2014r., z ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa (...).

Dowód: k. 2 cz. C akt osobowych powoda, świadectwo pracy k. 5 cz. C akt osobowych powoda, częściowo zeznania powoda – k. 94-96 protokół z rozprawy z dnia 12 maja 2017r. (nagranie czas 00:03:46-00:48:36)

Reprezentujący powoda związek zawodowy (...) negatywnie zaopiniował zamiar rozwiązania z powodem umowy o pracę.

Dowód: zawiadomienie k. 95 cz. B akt osobowych powoda, Opinia Komisji Zakładowej (...) k. 96 cz. B akt osobowych powoda.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda z ostatnich trzech miesięcy za okres od listopada 2014r. do stycznia 2015r. wynosiło 4.875,21 zł.

Dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 14 cz. C akt osobowych powoda

Powód w dniu 23 stycznia 2015r. złożył do Marszałka Województwa wniosek o wpis do ewidencji egzaminatorów oraz zaświadczenie lekarskie o zdolności do wykonywania pracy na stanowisku egzaminatora, Decyzją Marszałka Województwa (...) z dnia 18 lutego 2015r. odmówiono powodowi wpisu do ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa (...).

W uzasadnieniu powyższej podano, iż w dniu 23 stycznia 2015 roku powód złożył wniosek o wpis do ewidencji egzaminatorów oraz zaświadczenie lekarskie o zdolności do wykonywania pracy na stanowisku egzaminatora. Wskazano jednak, iż w związku z trwającym postępowaniem prowadzonym przez Prokuraturę Okręgową w G. pod sygnaturą (...), jak również wydanym w trakcie powyższego postanowieniem o zawieszeniu powoda w czynnościach służbowych, w związku z podejrzeniem popełnienia przez powoda przestępstwa z art. 228 § 3 i 4 kk, powód nie gwarantuje rękojmi należytego wykonywania przez niego obowiązków.

Powód z dniem 15 marca 2015r. odwołał się od powyższej decyzji, zarzucając jej naruszenie przepisów Ustawy o kierujących pojazdami oraz wniósł o jej zmianę i dokonanie wpisu powoda do ewidencji egzaminatorów.

W dniu 24 listopada 2015 roku Samorządowe Kolegium Odwoławcze w G. wydało decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną przez powoda decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 18 lutego 2015 roku.

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2015r. Prokurator Prokuratury Rejonowej delegowany do Prokuratury Okręgowej w G. w sprawie pod sygnaturą (...) postanowił uchylić środek zapobiegawczy w postaci zawieszenia w czynnościach służbowych zastosowany wobec podejrzanego w sprawie D. M. postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2015r.

W uzasadnieniu prokurator wskazał, że z powodu skreślenia z listy egzaminatorów D. M. i braku możliwości świadczenia pracy w (...), dalsze stosowanie tego środka nie jest zasadne.

Głównym celem zastosowanego środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia w czynnościach służbowych było zapewnienie, aby podejrzany nie kontaktował się z osobami zatrudnionymi w (...) oraz nie miał dostępu do zebranych w tej jednostce dokumentów.

W związku z tym, zdaniem prokuratora – wobec ustania stosunku pracy pomiędzy podejrzanym – D. M., a (...)em – dalsze stosowanie środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia w czynnościach służbowych nie jest zasadne.

W okresie od 1 września 2015r. do dnia 31 sierpnia 2016r. powód był zatrudniony na podstawie umowy na czas określony, na stanowisku specjalisty ds. BHP w wymiarze ¼ etatu, za wynagrodzeniem 500 zł brutto.

Dowód: poświadczona kopia umowy o pracę na czas określony – k. 18, kopie wydruków potwierdzenia wykonania operacji bankowej – k. 19-24, poświadczona kopia postanowienia o uchyleniu środka zapobiegawczego k. 46-48, częściowo zeznania powoda – k. 94-96 protokół z rozprawy z dnia 12 maja 2017r. (nagranie czas 00:03:46-00:48:36), poświadczona kopia decyzji z dnia 18 lutego 2015r. k. 66-67, kopia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego k. 43, poświadczona kopia pisma Urzędu Marszałkowskiego – k. 78

Powód D. M. dnia 25 lutego 2015r. złożył pozew przeciwko pozwanemu (...), wnosząc o przywrócenie do pracy.

Postępowanie toczyło się pod sygnaturą (...) tutejszego Sądu Rejonowego (...) w G..

Pismem procesowym z dnia 3 września 2015r. zmienił żądanie pozwu, wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odszkodowania odpowiadającego wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia w kwocie 17.550,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia zmiany powództwa, tj. od 3 września 2015r.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda 14.625,63 zł brutto tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę z dnia 12 lutego 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 września 2015r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu Sąd podzielił stanowisko strony powodowej i stwierdził, że brak jest podstaw do uznania, że w przedmiotowej sprawie miała miejsce jakakolwiek zawiniona utrata uprawnień do wykonywania pracy przez powoda na zajmowanym przez niego stanowisku. Powód przed upływem okresu ważności orzeczenia lekarskiego dopuszczającego go do pracy na zajmowanym stanowisku, stawiał się u lekarza profilaktyka celem przeprowadzenia stosownych badań i uzyskania aktualnego zaświadczenia. To zaś lekarz odmówił przeprowadzenia badań i wydania orzeczenia lekarskiego. Brak zatem w zachowaniu powoda również jakiegokolwiek zawinienia.

Dowód: pozew – k. 2-4 z akt postępowania (...) Sądu Rejonowego (...) w G., pismo procesowe z dnia 3 września 2015r. – k. 52-53 z akt postępowania (...) Sądu Rejonowego (...) w G., prawomocny wyrok z dnia 17 grudnia 2015r. k. 134 z akt postępowania(...)Sądu Rejonowego (...) w G., uzasadnienie wyroku z akt (...)

Powód w okresie od 27 czerwca 2001r. do 18 sierpnia 2014r. posiadał zarejestrowaną własną działalność gospodarczą związaną z działalnością taksówek osobowych.

Wezwaniem Urzędu Miejskiego w G. – Wydziału ds. Obywatelskich z dnia 17 12 2015r. , zobowiązano powoda do zwrotu licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką oraz do złożenia wyjaśnień w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

Dowód: kopia wydruku z CEIDG –k. 73-75, poświadczona kopia wezwania – k. 89

Powód wezwał pozwanego (...) (...) w G. do zapłaty kwoty 48.125 zł tytułem odszkodowania za niezgodne rozwiązanie z nim umowy o pracę, stanowiącego utracone wynagrodzenie za okres od października 2015r. do sierpnia 2016r., które uzyskałby gdyby nie nastąpiło niezgodne z prawem z rozwiązanie z nim umowy o pracę.

Dowód: poświadczona kopia przedsądowego wezwania do zapłaty k. 12-14

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wnioski konstruuje w oparciu o dokumenty prywatne, głównie zgromadzone w aktach osobowych powoda i aktach sprawy , dokumenty z akt postępowania toczącego się pod sygnaturą (...) Sądu Rejonowego (...) w G. w tym dokumenty urzędowe w postaci postanowień prokuratora , decyzji administracyjnych , czy wyroku i uzasadnienia wyroku zapadłych w sprawie o sygn. akt (...) - prawomocnie zakończonej .

Art **244.** § 1 kpc stanowi ,iż Dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. § 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów urzędowych sporządzonych przez organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje pozarządowe w zakresie zleconych im przez ustawę spraw z dziedziny administracji publicznej.

W myśl art. 245 k.p.c. dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, iż osoba która je podpisała złożyła oświadczenie woli zawarte w dokumencie. Nadto Sąd miał na uwadze treść art. 129 § 2 i 3 k.p.c., zgodnie z którymi, zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Zawarte w odpisie

dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa ma charakter dokumentu urzędowego.

Dokumenty prywatne sąd ocenił na podstawie art. art. 245 kpc, z treści którego wynika, że dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie, treści dokumentów i ich odpisów w sprawie strony postępowania nie kwestionowały .

Ponadto sąd oparł się w części na zeznaniach powoda przesłuchanego w charakterze strony postępowania.

W ocenie Sądu zeznania powoda w części spornej okoliczności faktycznych nie zasługiwały na uwzględnienie. Powód z jednej strony przyznając, że został skreślony z ewidencji egzaminatorów przez Marszałka Województwa, uważał, że ta okoliczność obciąża pozwanego. Swoje twierdzenia oparł na tym, że z racji zatrudnienia u pozwanego, to pozwany był władny go zwolnić. Dalej jednak słusznie wskazał, że czym innym jest podstawa zatrudnienia, a czym innym są wykonywane określone funkcje. Powód miał także świadomość, że prokurator uchylił wobec niego środek zapobiegawczy w postaci zawieszenia w obowiązkach służbowych , jak wskazano w uzasadnieniu postanowienia , dlatego, że jego stosunek pracy u pozwanego ustał. Powód swoje stanowisko opiera na przeświadczeniu, że źródłem jego kłopotów finansowych jest bezprawne zwolnienie go z pracy przez pozwanego i na tej podstawie wyliczył hipotetyczną wartość utraconego zarobku za sporny okres pomniejszoną o wynagrodzenie w kwocie 500 zł tytułem zatrudnienia u innego pracodawcy, nie wziął jednak pod uwagę okoliczności , że gdy ponownie ubiegał się o wpis na listę egzaminatorów , to Marszałek Województwa w drodze decyzji administracyjnej z dnia 18 lutego 2015r. odmówił powodowi wpisu do ewidencji egzaminatorów, a więc odbyło się to bez udziału pozwanego pracodawcy , który nie mógł powoda zatrudniać na stanowisku egzaminatora bez wpisu do ewidencji egzaminatorów . Za nieudowodnione uznać należy twierdzenia powoda, jakoby wina pozwanego upatrywana jest w osobistej niechęci i odwecie ze strony dyrektora pozwanego. Powód nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na powyższe twierdzenia.

Sąd oddalił wniosek dowodowy zgłoszony przez stronę powodową na rozprawie w dniu 5 maja 2017r. (k. 88) o zobowiązanie strony pozwanej do oświadczenia, ilu egzaminatorów z (...)w G. otrzymało obok powoda zarzuty w sprawie oraz czy jakikolwiek egzaminator poza powodem, utracił zatrudnienie w związku z toczącą się sprawą karną, z uwagi na fakt, iż teza dowodowa nie dotyczyła okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy , w której powód obowiązany jest wykazać szkodę , bezprawne i zawinione zachowanie strony pozwanej , jak i związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem pozwanej a szkodą / art. 415 , art. 361 kc /.

Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wniósł o odszkodowanie na podstawie art. 415 Kodeksu cywilnego w zw. z art. 300 Kodeksu pracy (dalej k.p.), powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 listopada 2007r. wydanego w sprawie SK 18/05. Zgodnie z tezą wskazanego wyroku art. 58 w związku z art. 300 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998r. Nr 21, poz. 94, ze zm.) rozumiany w ten sposób, że wyłącza dochodzenie innych, niż określone w art. 58 k.p., roszczeń odszkodowawczych, związanych z bezprawnym rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia, jest niezgodny z art. 64 ust.1 w zw. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski oraz nie jest niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji. Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wskazał, że konstytucyjność uzasadnianego treścią art. 58 k.p. w zw. z art. 300 k.p. wyłączenia możliwości występowania z dalszymi roszczeniami odszkodowawczymi należy rozpatrywać w szerszym kontekście skutków wadliwych czynności prawnych w obszarze prawa pracy oraz że, w następstwie normy kolizyjnej wywiedzionej przez Sąd Najwyższy i inne Sądy orzekające z przepisów art. 58 k.p. w zw. z art. 300 k.p. może dojść do naruszenia praw majątkowych pracownika, tj. art. 64 ust. 1 Konstytucji bezprawnie zwolnionego z pracy, w sposób sprzeczny z zasadami sprawiedliwości społecznej, tj. art. 2 Konstytucji. Naruszenie zasady sprawiedliwości społecznej, polega na uniemożliwieniu pracownikowi uzyskania pełnego naprawienia szkody wyrządzonej bezprawnym rozwiązaniem stosunku pracy. Dodatkowo, Trybunał Konstytucyjny wskazał, że na

uwadze trzeba mieć również, że pracownik jest stroną słabszą, zasługującą na mocniejszą ochronę, co uzasadnia w konsekwencji rozpoznanie jego roszczenia w kontekście właśnie art. 415 k.c. w zw. z art. 300 k.c.

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie z ogólną regułą dowodową wyrażoną w art. 6 kodeksu cywilnego, ciężar dowodu zaistnienia wszystkich wymienionych przesłanek spoczywa na poszkodowanym, tj. powodzie. Czynem sprawcy może być zarówno działanie, jak i zaniechanie. Zaniechanie polega na niewykonaniu określonego działania, gdy na podmiocie ciążył obowiązek i możliwość podjęcia tego działania.

Odpowiedzialność deliktowa jest odpowiedzialnością na zasadzie winy. Kodeks cywilny nie definiuje pojęcia winy. W doktrynie powszechnie przyjmuje się, iż na pojęcie winy składają się dwa elementy: obiektywny i subiektywny. Przez winę w ujęciu obiektywnym należy rozumieć bezprawność działania sprawcy. Oznacza to, iż działanie sprawcy musi naruszać obowiązujące przepisy prawa lub określone reguły etyczne. Natomiast składnik subiektywny wyraża się w uznaniu za zawinione zachowań rozmyślnie wyrządzających szkodę oraz niedbalstwa.

Bezprawność działania sprawcy stanowi w konsekwencji przesłankę uznania zachowania sprawy za zawinione, bowiem jako zawinione mogą być uznane wyłącznie zachowania bezprawne. (Olejniczak Adam, komentarz do art. 415 kodeksu cywilnego (w:) A. Kidyba (red), A. Olejniczak, A. Pyrżyńska, T. Sokołowski, Z. Gawlik, A. Janak, G. Kozieł, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania – część ogólna, LEX, 2010).

Powód, aby móc skutecznie dochodzić swych roszczeń, powinien w niniejszej sprawie wykazać, iż zachowanie pozwanego było bezprawne, zawinione, a także że doprowadziło ono do powstania u powoda szkody w podanym przez niego wymiarze. Ciężar dowodu zaistnienia owych przesłanek spoczywał w niniejszej sprawie na powodzie. (por. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 sierpnia 2010r., sygn. akt II PK 28/10).

Odpowiedzialność deliktowa charakteryzuje się tym, że aby móc przypisać określonemu podmiotowi odpowiedzialność należy najpierw wykazać określone znamiona odnoszące się zarówno do strony podmiotowej, jak i przedmiotowej. Wśród przesłanek odpowiedzialności deliktowej wymienia się powstanie szkody, zdarzenie z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy oznaczonego podmiotu oraz związek przyczynowy zachodzący pomiędzy zdarzeniem, a szkodą. Bowiem wówczas, gdy wskazane wyżej trzy elementy zostaną spełnione, można rozstrzygać w przedmiocie roszczeń, jakich strona dochodzi w procesie cywilnym, a których źródłem jest wykazana wina określonego podmiotu. Brak choćby jednej ze wskazanych przesłanek wyklucza możliwość ustalenia odpowiedzialności deliktowej.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. § 2. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, **oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.**

Aby przypisać odpowiedzialność niezbędne jest ustalenie, czy pomiędzy poszczególnymi ogniwami łańcucha kauzalnego związek przyczynowy można uznać za normalny. Jeżeli wypadnie ono pozytywnie, także wówczas powiązanie między przyczyną wyjściową, a jej skutkiem w sferze dóbr poszkodowanego odpowiada temu kryterium.

Art. 363. § 1 kodeksu cywilnego stanowi, iż naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. § 2. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Strona pozwana w sprawie niniejszej zakwestionowała fakt wystąpienia szkody, na jaką powołał się powód, zwracając jednocześnie uwagę na fakt, iż powód w sprawie niniejszej dochodzi odszkodowania uzupełniającego, wobec

zasądzenia na rzecz powoda odszkodowania na gruncie przepisów prawa pracy wyrokiem z 17 grudnia 2015r. w sprawie o sygn.. akt (...).

Utracone zarobki, które stanowią wartość szkody dochodzonej przez powoda zgodnie z koncepcją powoda w sprawie niniejszej, na skutek rozwiązania z powodem umowy, polegają na tym, że majątek poszkodowanego nie wzrósł tak, jakby się to stało – gdyby zdarzenie – rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia by nie nastąpiło. Szkoda oparta o utracone korzyści ma charakter hipotetyczny. Szkoda ta musi być wykazana z tak dużym prawdopodobieństwem aby uzasadniła przyjęcie, iż utrata korzyści rzeczywiście nastąpiła (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 1979r., II CR 304/79, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2004r., III CN 497/02).

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż do wykonywania pracy egzaminatora, na jakim to stanowisku zatrudniony był u pozwanego powód, konieczne jest spełnianie przez powoda warunków określonych art. 58 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. o kierujących pojazdami ./ Dz U Nr 30, poz. 151 ze zmianami /

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami egzaminatorem jest osoba, która:

- 1) posiada co najmniej wykształcenie średnie;
- 2) posiada przez okres co najmniej 3 lat prawo jazdy kategorii B oraz przez okres co najmniej roku, odpowiednio do zakresu przeprowadzanego egzaminu:
 - a) prawo jazdy właściwej kategorii lub
 - b) pozwolenie na kierowanie tramwajem;
- 2a) ukończyła 23 lata;
- 3) posiada uprawnienia egzaminatora w zakresie prawa jazdy kategorii B od co najmniej 3 lat, w przypadku osoby ubiegającej się o uprawnienia do egzaminowania na pozostałe kategorie prawa jazdy;

4) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności egzaminatora,

- 5) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności egzaminatora;
- 6) ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs kwalifikacyjny potwierdzony zaświadczeniem o jego ukończeniu;
- 7) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją weryfikacyjną powołaną przez ministra właściwego do spraw transportu;

8) daje rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków;

- 9) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:
 - a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,
 - b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej,
 - c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów,
 - d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka,
 - e) przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu lub

f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;

10) jest wpisana do ewidencji egzaminatorów.

W myśl zaś art. 71 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy Marszałek Województwa skreśli egzaminatora z ewidencji egzaminatorów, w przypadku niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1-9.

Powód, powołując się w sprawie niniejszej na szkodę w postaci utraconych korzyści, jakie osiągnąłby, gdyby strona pozwana nie rozwiązała z nim bezprawnie stosunku pracy, wskazuje na wynagrodzenie, jakie otrzymywał na stanowisku egzaminatora, będąc zatrudnionym u strony pozwanej i to liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy dla 3 miesięcy przed ustaniem stosunku pracy.

Jako okres, za który żąda odszkodowania wskazuje natomiast **okres od października 2015r. do sierpnia 2016r.**, czyli okres, kiedy nie był wpisany do ewidencji egzaminatorów decyzjami Marszałka Województwa, najpierw decyzją z dnia 14 12 2014r. o skreśleniu z ewidencji egzaminatorów, po czym decyzją z dnia 18 02 2015r. o odmowie wpisu do ewidencji egzaminatorów.

Nie będąc wpisanym do ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa, zgodnie z treścią przepisów ustawy z dnia 5 01 2011 o kierujących pojazdami, powód nie mógłby świadczyć pracy na stanowisku egzaminatora, a zatem powoływanie się na utracone korzyści w postaci wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia na stanowisku egzaminatora, jest w ocenie sądu nieuzasadnione.

Jednocześnie brak jest adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wskazywaną przez powoda szkodą, a zachowaniem pozwanego w postaci niezgodnego z przepisami prawa pracy rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, za bezprawność swojego działania pozwany poniósł już odpowiedzialność na gruncie przepisów prawa pracy w postaci odszkodowania zasądzonego na mocy art. 58 kodeksu pracy wyrokiem z dnia 17 grudnia 2015r. w sprawie o sygn.. akt (...) w kwocie 14 625,63 zł, należy wskazać, iż odszkodowanie to zasądzone zostało za rozwiązanie umowy o pracę w niewłaściwym trybie i kompensuje ono całość szkody doznanej przez powoda na gruncie prawa pracy.

Aczkolwiek art. 361 § 1 nie wprowadza związku przyczynowego w rozumieniu prawnym, odmiennego od istniejącego w rzeczywistości, to jednak wiąże odpowiedzialność tylko z normalnymi następstwami zjawisk stanowiących jej podstawę. Bez tego bowiem zabiegu łańcuch skutków zdarzenia, tkwiącego u podstawy obowiązku odszkodowawczego, byłby nieograniczony. Powstaje jednak podstawowy dla praktyki problem, kiedy zachodzi „normalny” związek przyczynowy. Otóż, należy tu zachować następujący modus procedendi: w pierw badamy, czy w ogóle pomiędzy kolejnymi faktami istnieją obiektywne powiązania. W szczególności wyjaśniamy, czy dany fakt (przyczyna) był koniecznym warunkiem wystąpienia drugiego z nich (skutku), czyli czy bez niego skutek wystąpiłby. Tylko w razie pozytywnego stwierdzenia rozważamy ściślejsze zagadnienie, a mianowicie, czy wspomniane powiązania można traktować jako „normalne”, tzn. typowe lub oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy, a więc niebędące rezultatem jakiegoś zupełnie wyjątkowego zbiegu okoliczności. /m komentarz Tadeusza Wiśniewskiego do art. 361 kc /.

Z uwagi na fakt braku wpisania powoda do ewidencji egzaminatorów w spornym okresie przez Marszałka Województwa – a więc podmiot niezależny od pracodawcy i to z przyczyn leżących po stronie powoda!, a co za tym idzie niemożność świadczenia pracy przez powoda na stanowisku egzaminatora, brak jest jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że powód utracił korzyści w postaci wynagrodzenia za pracę, której nie mógłby wykonywać zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 01 2011r. o kierujących pojazdami, a więc brak podstaw do twierdzenia, że wynagrodzenie takie by uzyskał. Należy zwrócić uwagę, iż niemożność świadczenia pracy przez powoda na stanowisku egzaminatora wynikała z przyczyn leżących po stronie powoda, a nie po stronie pracodawcy, Marszałek Województwa skreślając powoda z listy egzaminatorów decyzją z dnia 17 grudnia 2014r. wskazał na niespełnianie przez powoda warunku określonego treścią art. 58 ust 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami, natomiast decyzją z dnia 18 lutego 2015r. na niespełnianie przez powoda warunku z art. 58 ust 1 pkt 8 ustawy, a więc przyczyny leżące po stronie powoda.

Obie decyzje są prawomocne . Bez spełniania wskazanych przez Marszałka Województwa warunków z art. 58 ustawy o kierujących pojazdami powód nie może świadczyć pracy na stanowisku egzaminatora u strony pozwanej i osiągać wynagrodzenia , na którego utratę się powołuje. Unormowanie zawarte w art. 361 § 1 kodeksu cywilnego opiera się na założeniach teorii przyczynowości adekwatnej, zgodnie z którą, o związku takim może być mowa jedynie wtedy, gdy między zdarzeniem postrzeganym jako przyczyna a szkodą, występuje obiektywne powiązanie o charakterze normalnym, typowym, zwykle mającym miejsce w normalnym przebiegu spraw (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2000 r., III CKN 810/98, niepubl.).

Na gruncie niniejszej sprawy fakt, iż w okresie, za który powód żąda odszkodowania nie był on wpisany na listę egzaminatorów prowadzoną przez Marszałka Województwa (...), wykluczał zatrudnianie go na tym stanowisku, a tym samym osiągnięcie przez niego wynagrodzenia z tego tytułu w wysokości wskazanej w pozwie i obliczonej w oparciu o hipotetyczne średnie wynagrodzenie osiągnięte wcześniej przez powoda, na stanowisku egzaminatora.

Powód w okresie, za który żąda odszkodowania, nie miał już uprawnień do egzaminowania. Wpisu na listę egzaminatorów , od którego uzależniona jest możliwość wykonywania pracy egzaminatora , dokonuje podmiot trzeci – Marszałek Województwa , a więc pomiędzy wskazywaną przez powoda szkodą a zachowaniem strony pozwanej brak jest adekwatnego związku przyczynowego , albowiem pomimo złożenia przez powoda wniosku o wpis na listę egzaminatorów , Marszałek Województwa odmówił wpisu , a Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzje te podtrzymało .

Dodatkowo w sprawie nie bez znaczenia są i okoliczności związane z zastosowaniem wobec powoda środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia w czynnościach służbowych egzaminatora postanowieniem Prokuratora w sprawie (...) , jak i postanowieniem o uchyleniu tego środka zapobiegawczego wobec powoda z uwagi na fakt rozwiązania stosunku pracy z powodem, w związku z toczącym się przeciwko powodowi postępowaniem przygotowawczym, powód niejako mechanicznie powołuje się na kwestię uchylenia tego środka zapobiegawczego w kontekście żądania pozwu w sprawie niniejszej, tymczasem okoliczność ta ma znaczenie dla ustalenia szkody i adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem pozwanego polegającym na rozwiązaniu stosunku pracy z powodem a szkodą , z treści postanowień Prokuratora i ich uzasadnień wyprowadzić bowiem należy wniosek , iż gdyby nie doszło do rozwiązania stosunku pracy , środek zapobiegawczy nie zostałby względem powoda uchylony i powód nie mógłby wykonywać pracy egzaminatora u strony pozwanej .

Reasumując, powód poprzestając na żądaniu odszkodowania za okres , kiedy nie był wpisany do ewidencji egzaminatorów prowadzonej przez Marszałka Województwa , opierając się na odpowiedzialności deliktowej strony pozwanej żądając odszkodowania w wysokości odpowiadającej jedenastokrotności średniego miesięcznego wynagrodzenia, jakie mógłby osiągnąć wyłącznie jako egzaminator, nie udowodnił wysokości szkody.

Powód ponadto nie udowodnił istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanego, a szkodą, z uwagi na to, iż podnoszona przez powoda szkoda wynika z niemożności bycia zatrudnianym w charakterze egzaminatora wobec braku wpisu na listę egzaminatorów- tj. skreślenia i odmowy ponownego wpisu z przyczyn leżących po stronie powoda .

Powód nadto nie udowodnił, że rozwiązanie z nim umowy o pracę stanowiło wyłączną przyczynę doznania szkody (utraty korzyści) polegającej na nie uzyskaniu przez niego w okresie objętym żądaniem pozwu wynagrodzenia w określonej w pozwie wysokości, w grę wchodzi szereg innych okoliczności nie leżących po stronie pracodawcy powoda .

Konkludując, ewentualna szkoda , której dochodzi powód , **wiąże się z okolicznościami leżącymi po stronie powoda**, które stały się stwierdzoną prawomocną decyzją administracyjną przyczyną utraty rękopisów należytego wykonywania obowiązków egzaminatora oraz odmowy ponownego wpisania go do ewidencji egzaminatorów i dodatkowo zastosowania wobec niego środków zapobiegawczych w postępowaniu karnym.

Mając na uwadze powyższe rozważania sąd oddalił powództwo i orzekł, jak w punkcie I wyroku na mocy art. 415 kc i art. 361 § 1i 2 kc a contrario w zw. z art. 300 k.p.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 k.p.c . Wysokość kosztów zastępstwa procesowego pozwanego ustalono na kwotę 2700 zł na podstawie § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804), wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, a które zasądzone od powoda na rzecz pozwanego.

